

29 ΑΥΓ. 2016

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ,
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΤΜΗΜΑ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ**

**Αθήνα, 24 Αυγούστου 2016
Αριθ. Πρωτ.: 821**

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
Αθήνα

Ταχ. Δ/ση: Σταδίου 29
Ταχ. Κώδικας: 101 10 - Αθήνα
TELEFAX: 210 5203872
Πληροφορίες: Ζ. Αδαμοπούλου
Τηλέφωνο: 2131516472
e-mail: ypertns@ypakp.gr

ΘΕΜΑ: Σχετικά με την επιχείρηση «ΛΕΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Α/Ε.». ✓
ΣΧΕΤ: Η με αρ. πρωτ.6662/01-07-2016 ΕΡΩΤΗΣΗ.

Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές, κ. κ. Χ. Κατσώτη, Γ. Γκιόκα, Λ. Κανέλλη και Δ. Μανωλάκου, σας πληροφορούμε τα εξής:

Α. α). Το Τμήμα Επιθεώρησης Εργασιακών Σχέσεων Καλλιθέας διενήργησε εργατική διαφορά την 5.7.2016 για τον εργαζόμενο Χρήστο Κοκκινέλη, ο οποίος απολύθηκε από το υποκατάστημα της επιχείρησης ΛΕΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Α.Ε. – ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΘΛΗΣΗΣ ΟΡΓΑΝΩΝ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ, το οποίο βρίσκεται επί της οδού Ελ. Βενιζέλου 16, στην Καλλιθέα.

Στη συνάντηση που έγινε παρουσία της προέδρου του ΔΣ του Συλλόγου Εμποροϋπαλλήλων Αθήνας, Γκογκάκη Κωνσταντίνας, ο προσφεύγων επικαλέσθηκε απόλυση λόγω συνδικαλιστικής δράσης καθώς και επιβολή περαιτέρω καθηκόντων από τον εργοδότη του, πέραν των προβλεπόμενων από την ατομική του σύμβαση, γεγονότα που συνομολόγησε και η πρόεδρος του Συλλόγου.

Ο εργοδότης απάντησε ότι η απόλυση του εργαζομένου δεν είχε ουδεμία σχέση με τη συνδικαλιστική δράση, την οποία δεν γνώριζε, αλλά με την άρνηση αυτού να εκτελέσει τα καθήκοντά του.

Το ΣΕΠΕ, στο πλαίσιο του διαμεσολαβητικού του ρόλου, πρότεινε στον εργοδότη όπως επανεξετάσει την επαναπρόσληψη του προσφεύγοντα επισημαίνοντας ότι αυτός έχει την υποχρέωση να ασκεί μόνο τα καθήκοντα, όπως αυτά ρητά αναφέρονται στην ατομική του σύμβαση και μόνο και συνέστησε την καλόπιστη εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 1264/1982.

Επισημαίνεται ότι ο προσφεύγων δεν είναι εκλεγμένο μέλος του Συλλόγου Εμποροϋπαλλήλων Αθήνας.

β). Το Τμήμα Επιθεώρησης Εργασιακών Σχέσεων Άνοιξης, την 7.6.2016 παρέλαβε αίτηση για διενέργεια εργατικής διαφοράς από τον νόμιμο εκπρόσωπο της επιχείρησης ΛΕΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Α.Ε. με τον εργαζόμενο Κάππο Γεώργιο, με θέμα την διατάραξη του κλίματος στον χώρο εργασίας από τον ανωτέρω εργαζόμενο με απειλές και ύβρεις εναντίον του νομίμου εκπροσώπου.

Την ίδια ημέρα, η Ένωση Ελεγκτών – Λογιστών Περιφέρειας Αττικής υπέβαλε αίτηση για διενέργεια εργατικής διαφοράς με την ανωτέρω επιχείρηση με θέμα την αποτροπή της απόλυσης του ανωτέρω εργαζομένου, ο οποίος την επόμενη ημέρα, 8.6.2016, υπέβαλε,

επίσης, αίτηση για διενέργεια εργατικής διαφοράς με την ανωτέρω επιχείρηση με θέμα την άκυρη, παράνομη, καταχρηστική και εκδικητική απόλυσή του, λόγω της συνδικαλιστικής του δράσης.

Κατά τη συζήτηση της εργατικής διαφοράς την 14.7.2016, ο εργαζόμενος δήλωσε ότι η απόλυσή του έγινε για λόγους εκδίκησης και εμπάθειας στο πρόσωπό του λόγω της συνδικαλιστικής του δράσης και ζήτησε την επαναπρόσληψή του. Με την ανωτέρω δήλωση συντάχθηκαν τόσο η Πρόεδρος του ΔΣ της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Λογιστών, όσο και οι εκπρόσωποι της Ένωσης Λογιστών – Ελεγκτών Περιφέρειας Αττικής.

Απαντώντας, ο νόμιμος εκπρόσωπος της επιχείρησης κ. Λέος Αθανάσιος δήλωσε ότι ο εργαζόμενος επέδειξε εριστική και απειλητική συμπεριφορά, τόσο προς το πρόσωπό του, όσο και προς άλλους εργαζομένους της επιχείρησης, με συνέπεια τη δημιουργία κλίματος φόβου και δυσλειτουργίας. Προσέθεσε ότι, ως αποτέλεσμα της αντισυμβατικής του συμπεριφοράς, η επιχείρηση είναι υποχρεωμένη να τον απολύσει, επιφυλασσόμενη παντός νομίμου δικαιώματος.

Η αρμόδια Υπηρεσία του ΣΕΠΕ συνέστησε στον νόμιμο εκπρόσωπο της επιχείρησης όπως επανεξετάσει την στάση του ως προς την απόλυση του εργαζομένου, προς αποφυγή περαιτέρω δικαστικών διενέξεων, άλλως επισήμανε ότι αρμόδια για την καταχρηστικότητα και ακυρότητα ή μη της καταγγελίας σύμβασης εργασίας του ανωτέρω εργαζομένου είναι τα τακτικά πολιτικά δικαστήρια.

Σημειώνεται, πως κατά τη συζήτηση προέκυψε ότι ο ανωτέρω εργαζόμενος είναι εκλεγμένο μέλος του ΔΣ της Ένωσης Λογιστών – Ελεγκτών Περιφέρειας Αττικής, αλλά δεν ανήκει στα μέλη που προστατεύονται σύμφωνα με τον Ν. 1264 / 82, αρ.14 παρ. 5-8.

Β. Σε ό, τι αφορά το νομοθετικό πλαίσιο:

Η συνδικαλιστική ελευθερία και δράση κατοχυρώνονται στη χώρα μας με το Σύνταγμα, προστατεύονται από Διεθνείς Συμβάσεις Εργασίας (οι οποίες Δ.Σ.Ε. υπερισχύουν κάθε αντίθετης διάταξης νόμου, σύμφωνα με το άρθρο 28§1 του Συντάγματος) και ρυθμίζονται νομοθετικά με το Ν. 1264/1982.

Πιο συγκεκριμένα:

Το Σύνταγμα, στο άρθρο 23§1, καθορίζει ότι το Κράτος λαμβάνει τα προσήκοντα μέτρα για τη διασφάλιση της συνδικαλιστικής ελευθερίας και την ανεμπόδιστη άσκηση των συναφών μ' αυτή δικαιωμάτων εναντίον κάθε προσβολής τους, μέσα στα όρια του νόμου.

Η Δ.Σ.Ε. 87/1948 που κυρώθηκε στη χώρα μας με το Ν.Δ. 4204/1961 (Φ.Ε.Κ. 174/Α'), ορίζει ότι οι εργαζόμενοι δικαιούνται, χωρίς καμιά διάκριση και χωρίς καμιά προηγούμενη άδεια, να συνιστούν οργανώσεις της επιλογής τους, να γίνονται μέλη αυτών, να εκπονούν τα καταστατικά και τους διοικητικούς κανονισμούς τους, να εκλέγουν ελεύθερα τους αντιπροσώπους τους, να οργανώνουν τα της διαχείρισης και της δραστηριότητάς τους και να καταστρώνουν το πρόγραμμα των ενεργειών τους.

Η Δ.Σ.Ε. 98/1949 που κυρώθηκε στη χώρα μας με το Ν.Δ. 4205/1961, ορίζει ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να απολαμβάνουν κατάλληλης προστασίας κατά κάθε πράξης διάκρισης, που μπορεί να θίξει τη συνδικαλιστική τους ελευθερία ως προς την απασχόλησή τους. Οι εργοδότες δεν δικαιούνται να απολύουν τους εργαζομένους ή να τους βλάπτουν με οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο, λόγω εγγραφής τους ή συμμετοχής τους σε συνδικαλιστική δραστηριότητα. Επίσης, δεν πρέπει να επεμβαίνουν με κανένα τρόπο ή μέσο στη σύσταση, στη λειτουργία ή στη διοίκηση των οργανώσεων των εργαζομένων.

Παράλληλα, η Δ.Σ.Ε. 135/1971 που κυρώθηκε στη χώρα μας με το Ν. 1767/1988 στο Κεφ. Β' (Φ.Ε.Κ. 63/Α'), ορίζει, στο άρθρο 1, ότι οι αντιπρόσωποι των εργαζομένων στην επιχείρηση πρέπει να προστατεύονται αποτελεσματικά έναντι κάθε μέτρου, που θα μπορούσε να τους θίξει, συμπεριλαμβανομένης και της απόλυσης, και θα βασιζόταν στην ιδιότητα ή στις δραστηριότητές τους ως αντιπροσώπων των εργαζομένων, στη συνδικαλιστική τους υπαγωγή

ή στη συμμετοχή τους σε συνδικαλιστικές δραστηριότητες εφόσον ενεργούν σύμφωνα με τους νόμους, τις συλλογικές συμβάσεις ή άλλες ισχύουσες συμβατικές ρυθμίσεις.

Επιπλέον, η προάσπιση της συνδικαλιστικής ελευθερίας προκύπτει από το άρθρο 11I της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των δικαιωμάτων του ανθρώπου της 4.11.1950 (κυρώθηκε από τη χώρα μας εκ νέου με το Ν.Δ. 53/1974), αλλά και από το άρθρο 23 IV της Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του ανθρώπου των Ηνωμένων Εθνών.

Ειδικότερα, η συνδικαλιστική ελευθερία και δράση κατοχυρώνονται και ρυθμίζονται με το ν. 1264/1982 "Για τον εκδημοκρατισμό του Συνδικαλιστικού Κινήματος και την κατοχύρωση των συνδικαλιστικών ελευθεριών των εργαζομένων" (ΦΕΚ 79/Α'). Ο νόμος αυτός κατοχυρώνει τα συνδικαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων και ρυθμίζει τα της ίδρυσης, οργάνωσης, λειτουργίας και δράσης των συνδικαλιστικών οργανώσεών τους. Οι διατάξεις του περιλαμβάνουν τόσο γενικά όσο και συγκεκριμένα μέτρα για την προστασία της συνδικαλιστικής δράσης.

Συγκεκριμένα, στην παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 1264/1982 ορίζεται ότι τα όργανα του Κράτους έχουν την υποχρέωση να εφαρμόζουν τα απαραίτητα μέτρα για τη διασφάλιση της ανεμπόδιστης άσκησης του δικαιώματος για την ίδρυση και αυτόνομη λειτουργία των συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Σύμφωνα με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου 14, απαγορεύεται στους εργοδότες, σε πρόσωπα που ενεργούν για λογαριασμό τους και σε οποιοδήποτε τρίτο, να προβαίνουν σε οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη, που κατατείνει στην παρακώλυση της άσκησης των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων και ιδιαίτερα:

- α) Να ασκούν επιρροή στους εργαζόμενους, για την ίδρυση ή μη ίδρυση συνδικαλιστικής οργάνωσης.
- β) Να ασκούν επιρροή ή να παρεμποδίζουν με οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο την προσχώρηση εργαζομένων σε ορισμένη συνδικαλιστική οργάνωση.
- γ) Να απαιτούν από τους εργαζόμενους δήλωση συμμετοχής, μη συμμετοχής ή αποχώρησης από συνδικαλιστική οργάνωση.
- δ) Να υποστηρίζουν συγκεκριμένη συνδικαλιστική οργάνωση με οικονομικά ή με άλλα μέσα.
- ε) Να επεμβαίνουν με οποιοδήποτε τρόπο στη διοίκηση, στη λειτουργία και στη δράση των συνδικαλιστικών οργανώσεων.
- στ) Να μεταχειρίζονται με ευμένεια ή δυσμένεια τους εργαζόμενους, ανάλογα με τη συμμετοχή τους σε ορισμένη συνδικαλιστική οργάνωση.

Παράλληλα, στην παρ. 5 του άρθρου 14 του Ν. 1264/1982 ορίζεται ότι, είναι άκυρη η καταγγελία της σχέσεως εργασίας α) των μελών της διοίκησης, σύμφωνα με το άρθρο 92 ΑΚ, της συνδικαλιστικής οργάνωσης, β) των μελών της προσωρινής, σύμφωνα με το άρθρο 79 ΑΚ, διοίκησης συνδικαλιστικής οργάνωσης, που διορίζει το δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 69 του ΑΚ και γ) των μελών της διοίκησης που εκλέγονται προσωρινά κατά την ίδρυση συνδικαλιστικής οργάνωσης. Η απαγόρευση ισχύει κατά τη διάρκεια της θητείας και ένα χρόνο μετά τη λήξη της, εκτός αν συντρέχει ένας από τους λόγους της παρ. 10 του ίδιου άρθρου και διαπιστωθεί κατά τη διαδικασία της Επιτροπής Προστασίας Συνδικαλιστικών Στελεχών του άρθρου 15, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 25 του ν. 1545/1985. Στις παρ. 6, 7 και 8 του ίδιου άρθρου, καθορίζεται πως παρέχεται η παραπάνω προστασία: α) εάν η οργάνωση έχει έως 200 μέλη προστατεύονται επτά μέλη της διοικήσεως, β) εάν η οργάνωση έχει έως 1000 μέλη προστατεύονται εννέα μέλη και γ) εάν η οργάνωση έχει περισσότερα από 1000 μέλη προστατεύονται ένδεκα. Τη σειρά των μελών που προστατεύονται ορίζει το καταστατικό. Εάν το καταστατικό δεν προβλέπει, προστατεύονται κατά σειρά ο Πρόεδρος, Αναπλ. Πρόεδρος ή Αντιπρόεδρος, Γενικός Γραμματέας, Αναπλ. Γενικός Γραμματέας, Ταμίας και οι λοιποί κατά την τάξη της εκλογής.

Κατά συνέπεια, βάσει και της παρ. 10 του ίδιου άρθρου 14, η καταγγελία της σχέσεως εργασίας των προσώπων, που προστατεύονται σύμφωνα με όσα αναφέρονται στο άρθρο αυτό, επιτρέπεται μόνο:

α) Όταν κατά τη σύναψη της συμβάσεως εργασίας με τον εργοδότη ο εργαζόμενος τον εξαπάτησε παρουσιάζοντας ψεύτικα πιστοποιητικά ή βιβλιάρια για να προσληφθεί ή να λάβει μεγαλύτερη αμοιβή.

β) Όταν ο εργαζόμενος αποκάλυψε βιομηχανικά ή εμπορικά μυστικά ή ζήτησε ή δέχτηκε αθέμιτα πλεονεκτήματα, κυρίως προμήθειες από τρίτους.

γ) Όταν ο εργαζόμενος προκάλεσε σωματικές βλάβες ή εξύβρισε σοβαρά ή απείλησε τον εργοδότη ή τον εκπρόσωπό του.

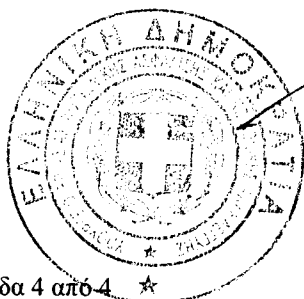
δ) Όταν ο εργαζόμενος, επίμονα και αδικαιολόγητα, αρνήθηκε να εκτελέσει την εργασία για την οποία έχει προσληφθεί.

ε) Όταν ο εργαζόμενος δεν προσέρχεται αδικαιολόγητα στην εργασία του για περισσότερο από 7 ημέρες διάστημα ή εξακολουθεί να συμμετέχει σε απεργία που κρίθηκε με δικαστική απόφαση μη νόμιμη ή καταχρηστική.

Για την ύπαρξη ενός από τους παραπάνω λόγους, πριν από την καταγγελία της σχέσεως εργασίας αποφασίζει, κατά πλειοψηφία, η Επιτροπή Προστασίας Συνδικαλιστικών Στελεχών, όπως ορίζεται στο άρθρο 15 του ν. 1264/1982. Με την απόφαση της πρωτοβάθμιας επιτροπής παρέχεται έγκριση ή μη στον εργοδότη να καταγγείλει τη σύμβαση εργασίας του συνδικαλιστικού στελέχους. Η απόφαση της εν λόγω επιτροπής υπόκειται σε έφεση, η οποία απευθύνεται σε δευτεροβάθμια παρόμοιας σύνθεσης επιτροπή και η οποία μπορεί να υποβληθεί τόσο από τον εργοδότη όσο και από τον ενδιαφερόμενο συνδικαλιστή. Επιπρόσθετα, κατά της απόφασης της δευτεροβάθμιας επιτροπής δίνεται δυνατότητα προσφυγής στο Συμβούλιο της Επικρατείας (365/2015 ΑΠ, 860/2015 ΑΠ, 318/2014 ΣΤΕ, 1237/2011 ΣΤΕ).

Ωστόσο, η Επιτροπή Προστασίας Συνδικαλιστικών Στελεχών του άρθρου 15, ως συλλογικό όργανο της διοίκησης, δεν έχει δικαιοδοσία να αποφαινεται για άλλα θέματα εκτός από αυτά που περιοριστικά αναφέρονται στο νόμο (ΕΦ ΘΕΣΣΑΛ 2451/1996, Απόφαση ΕΠΣΣ αρ. 5/2001 ΔΕΝ 2002 σελ.29, ΜΠΡ ΛΑΜ 383/2000, Βλαστό Αστικά Σωματεία, Συνδ. και Εργοδ. Οργαν., Συνεταιρισμοί, σελ.448). Επομένως, στην περίπτωση που το συνδικαλιστικό στέλεχος διαπράττει κάποιο ποινικό αδίκημα (όπως αδικήματα κατά της ιδιοκτησίας, κατά των ηθών κλπ.) ή παραβιάζει θεμελιώδεις υποχρεώσεις της σύμβασης εργασίας ή ακόμη διαπράττει κακόβουλες πράξεις που θέτουν σε κίνδυνο τη λειτουργία της επιχείρησης (ΕΦ ΑΘ 106/1984, ΑΠ 197/1990, ΑΠ 199/1990 Εφ Αθην 388/1995, ΑΠ 706/2006, Λεβέντη, "Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο", 2^η εκδ./2007, σελ. 301), θεωρείται ότι ο συνδικαλιστής υπερβαίνει τα όρια του αρθ. 281 ΑΚ (Γνωμοδότηση Γ. Λεβέντη, ΔΕΝ 2012, σελ. 418) και δικαιοδοσία να κρίνουν έχουν τα πολιτικά δικαστήρια, που εκδικάζουν σχετική αγωγή του συνδικαλιστικού στελέχους για αναγνώριση της ακυρότητας της καταγγελίας και καταβολή αποδοχών υπερημερίας (ΑΠ197/90, ΑΠ199/1990, ΕφΑΘ1626/2012).

Τέλος, στο άρθρο 23 του εν λόγω νόμου προβλέπονται ποινικές κυρώσεις. Οι παραβαίνοντες των παρ. 2 και 5 του άρθρου 14, τιμωρούνται με φυλάκιση ή και με χρηματική ποινή για κάθε παράβαση ή άρνηση και εφ' όσον δεν προβλέπεται βαρύτερη ποινή από άλλη διάταξη.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ